

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2019:177.000830

Dosar nr. 366/2019

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 830
Ședința publică de la 22.11.2019

Completul constituit din:
PREȘEDINTE: ROXANA ANDRIESCU
GREFIER: LOREDANA TĂRNĂUCEANU

Pe rol judecarea cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe **reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul BOTEZATU IONEL**, având ca obiect constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr.24/2008)

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din 04.10.2019, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea amânat pronunțarea la data de 11.10.2019, 18.10.2019, 25.10.2019, 01.11.2019, 08.11.2019, 15.11.2019, 22.11.2019, când în aceeași compunere:

CURTEA

Deliberând asupra cauzei de față constată următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr 366/2019, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** în contradictoriu cu **pârâtul BOTEZATU IONEL** a formulat acțiune în constatare solicitând să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității a pârâtului Botezatu Ionel, născut la data de 2.03.1952 în comuna Păulești, jud. Vrancea, fiul lui Dumitrașcu și Sandală, domiciliat în comuna jud. Vrancea.

A susținut reclamantul că pârâtul ocupă funcția de membru al Consiliului Local al comunei Păulești, județul Vrancea. Conform prevederilor art. 3 lit. g), coroborat cu art. 5 alin 1 teza II din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității verifică din oficiu, sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, persoanele care au candidat, au fost alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 3 lit. b) - h)1.

Așa cum a rezultat și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1263/08.10.2018, domnul BOTEZATU Ionel a fost recrutat pentru supravegherea mediului din cadrul comunei Tulnici, județul Vrancea, în problema „învățământ - Tineret”. A semnat un Angajament, olograf, la data de 29.11.1986, atribuindu-i-se numele conspirativ „T13”.

A solicitat să se aprecieze asupra calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe domnul BOTEZATU Ionel, analizând relevanța, în lumina prevederilor art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, a materialelor reținute în Nota de Constatare nr. DI/1/1263/08.10.2018. Astfel, pentru colaborarea prin furnizare de informații trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. Informațiile furnizate Securității să se refere la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

Potrivit dosarului R 2058, Notele informative din datele de 01.12.1986, 06.08.1988 și 16.10.1988, furnizate de pârât cu numele conspirativ „T 13”, referitoare la injurii aduse conducerii superioare de partid și de stat, bancuri politice și intenții de a pleca ilegal și definitiv din țară, ascultători ai știrilor de la postul de radio „Europa Liberă”:

> „Sursa vă informează că B.I., profesor de limba română la Școala generală Tulnici, un pretins geniu neînțeles în momentele de luciditate (este de fapt un alcoolic inveterat) pare un individ cu convingeri politice sănătoase dar de fapt această mască de om fără grija zilei de mâine ascunde un câine gata să muște la prima ocazie oferită. /.../. Sincer vorbind el nu constituie un pericol social dar discipolii lui amplifică ideile transformându-l pe el într-un mesia al timpurilor noi. Dintre discipolii cei mai înfocați par a fi Z.B. și Z.E. așa zișii prozatori ai clanului. Invectivele la adresa conducerii (a se înțelege împotriva partidului și a guvernului) curg gârlă după încălzire. Formulări concrete voi da în raportul următor. Z.E. este căsătorit la Săcele în apropierea Brașovului cu o fiică de sas. Părinții acestora (tații) sunt plecați în R.F. Germania și după toate probabilitățile lor (familiei Z.) i s-a făcut chemare pentru reîntregirea familiei./.../în următorul timp voi căuta să mă edific în această privință și voi veni în acest sens cu amănuntele de rigoare.”;

> „Sursa vă informează: II profesor de limbă română în Păulești /.../ cu o carte de vizită puțin cam încărcată (gurile rele vorbesc de trafic de senzații pentru metal galben) intenționează să plece în R.F.G.. Ce a făcut în acest sens: și-a aranjat o excursie în R.D.G. cu familia (soțul și fetița) și de acolo urmărește să treacă dincolo. Fetița de la trei ani a stat la Brașov cu o menajeră nemțoaică numai ca să învețe limba germană. Și-a asigurat-o pe mama ei pentru o perioadă mai îndelungată de timp, i-a făcut casă din economiile ei.”

> „Sursa vă informează: I. (P.C.R.) C.I., născută I. a venit la cuib suplinind catedra de limbă română de la Școala Generală Păulești, corn. Tulnici. Sub pretext că are grija de mama ei bolnavă își pregătește aripile pentru un zbor mai lung - direcția R.F.G.. Această dorință a fost exprimată față de rudele ei apropiate. Unul din aceștia este CI. care chiar și-a manifestat nemulțumirea față de această dorință a ei. Vrea să o lase într-un fel asigurată pe mama ei - i-a construit casă într-un interval relativ scurt, din primăvară până acum.

3. Soții B.V. și B.V. de la aceeași școală Hăulișca vehiculează bancuri politice (sunt adevărate enciclopedii în domeniu). Unul din bancurile lor mult gustate este acesta: când tov. secretar este în vizită într-un stat, spun că după aceasta va urma o vizită în spațiu - Carul Mare și va rămâne acolo fiindcă mai au nevoie de cineva la jug. Dintre auditorii lor amintim: LV. gestionar la alimentară, B.C. cojocar, B.I. gestionar textile, D.V. cojocar. 4. Atenție la LI. croitor în Tulnici cu un bogat vocabular politic și bine informat asupra tuturor evenimentelor. Sursa bineînțeles radio cu programele <Europei Libere>”/.../.”

De asemenea, a menționat și Notele informative din datele de 18.02.1988 și 06.08.1988, furnizate de domnul BOTEZATU, care se regăsesc în dosarul altei persoane I 1084430 (titular B.I.), și se referă la manifestări ostile societății socialiste și la adresa tov. Nicolae Ceaușescu, nemulțumiri legate de lipsa alimentelor, lipsa drepturilor, a proprietății individuale, astfel:

> „Sursa vă informează despre intenția profesorului B.I. - poet în timpul liber de a crea poezie cu un profund caracter antisocial, de revoltă împotriva realităților contemporane. /.../. Printre altele îl contestă pe Luceafărul poeziei românești și universale pretinzând că poezia lui o depășește cu mult. Mai nou a compus o poezie intitulată <Week-end> în care prin aburii alcoolului vede o societate clădită și condusă strâmb iar printre versuri se întrevede societatea visată de el. În ce constă gravitatea acestui fapt: acest poem are structura unui manifest anticomunist; intenționează să o multiplice și să o împrăstie prin țară. Conținutul acestei poezii este bine cunoscut de cei din cercul lui: A.V., O.V., Z.B., B.I.. Propun luarea grabnică de măsuri într-unul din sensurile stabilite de d-voastră, ori lăsat să-și continue activitatea și prins în delict flagrant, ori convins că nu este bine ceea ce face.”

„Sursa vă informează: B.I., profesor de limba română la Școala Tulnici continuă să fie foarte nemulțumit al condițiilor actuale. Atâta timp cât este treaz (fără consum de alcool) pare un om la locul lui. După ce bea este alt om are impresia tot timpul că este frustrat de drepturi. Prin poezia ce o cultivă reiese și mai mult acest lucru. Este un instigator patetic de rău la fapte antisociale. Pe 13 iunie 1988 după ce a ieșit din bufet de la Păulești a intrat în grupul unor oameni din localitate și a început să înjure să-și manifeste nemulțumirea față de conducător. Printre înjurături, cea preferată probabil <Dumnezeii mamei lui ...> urmată de diverse motive cu priză la public (lipsa alimentelor, a libertăților, a proprietăților individuale). Parcă una din persoanele de față era V.E. (G.) din Păulești.”

Era de notorietate faptul că asemenea comentarii privind conducerea de partid și de stat erau complet interzise de regimul comunist, iar persoanele semnalate intrau în atenția organelor de Securitate.

Era evident că, în perioada comunistă, intenția de a părăsi definitiv țara era considerată o atitudine potrivnică regimului comunist, cunoscută fiind politica dusă de regimul totalitar de îngrădire a liberei circulații.

De altfel, dorința de a emigra era privită de conducerea statului ca o contestare a condițiilor „deosebite” de viață asigurate de regim, fiind atent monitorizată de organele de Securitate.

„Este adevărat că, /.../, trecerea frauduloasă a frontierei a fost incriminată ca infracțiune de drept comun prin art.267 din C. pen. din 1936, iar pedeapsa aplicată corespunde pedepsei principale reglementate, conform art.23 alin. 1 pct. 1 din același cod, pentru delikte în materie de drept comun.

Insă, potrivit politicii penale a statului Instaurat după 6 martie 1945 și corespunzător modificării conținutului valorilor ocrotite, coroborat cu îngrădirile aduse drepturilor și libertăților fundamentale și sub aspectul libertății de circulație, fapta de trecere frauduloasă a frontierei a fost apreciată ca infracțiune având caracter politic, așa încât instrumentarea acesteia se efectua de către organele securității statului, iar competența de judecată a fost atribuită instanțelor militare.” (Curtea Supremă de Justiție, Completul de 9 judecători, Decizia nr. 14 din 13 ianuarie 2003)

Pe cale de consecință, furnizarea unor informații de această natură, se referea la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

Totodată, nu se poate reține faptul că pârâtul nu avea cunoștință de faptul că delațiunea domniei sale putea avea urmări asupra persoanelor semnalate, în condițiile în care era de notorietate faptul că orice persoană ce intenționa să rămână definitiv în străinătate, la o eventuală solicitare în acest sens, era sancționată prin primirea avizului negativ de plecare din țara.

După cum se știe, înainte de 1989, ascultarea emisiunilor posturilor de radio interzise, în special a postului de radio „Europa Liberă”, constituia un act de sfidare a regimului. Este notorie împrejurarea că emisiunile acestor posturi de radio erau bruiate de autoritățile comuniste datorită faptului că au reprezentat pentru români, dacă nu singurele, atunci principalele surse obiective de informații. Pentru aceste motive regimul comunist încerca să limiteze prin orice mijloace (bruiatul era cel mai cunoscut dintre ele) audierea emisiunilor acestor posturi. În consecință, furnizarea unor asemenea informații se referă la atitudini potrivnice regimului totalitar comunist.

De asemenea, informația potrivit căreia „soții B.V. și B.V. de la aceeași școală Hăulișca vehiculează bancuri politice /.../” a avut consecințe asupra celor semnați {„în toate cazurile de mai sus s-au întreprins măsuri”), deoarece este de notorietate faptul că asemenea manifestări erau interzise în timpul regimului comunist, deoarece, prin intermediul bancurilor, românii făceau haz de necaz despre o serie întreagă de aspecte ale vieții lor: lipsa de mâncare, lipsa de combustibil, educația politică ajunsă la grad de paranoia în școli sau ziarele care scriau despre o

realitate pe care nu numai că nimeni nu o mai credea dar nimeni nu o mai trăia. De altfel, proliferarea de bancuri cu conținut politic a reprezentat un motiv suficient pentru deschiderea unor dosare de urmărire informativă {Raport final - Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, București, 2006, f. 384 - 385).

Comentariile legate de lipsa alimentelor reprezentau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist. De altfel, era de notorietate faptul că, anii '80 au fost guvernați de o politică restrictivă în toate domeniile, inclusiv în cel alimentar. Potrivit Raportului final al Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România „sfârșitul anilor 1980 a coincis cu accentuarea politicii represive, inclusiv în plan economic. Cu sprijinul unor specialiști din domeniul sănătății/.../ și din alte sectoare, conducerea PCR, și în primul rând Nicolae Ceaușescu au luat decizii cu grave consecințe în planul vieții cotidiene a cetățenilor României: penuria artificială organizată statal, reducerea dramatică a consumului de electricitate pentru uzul cetățenilor, dar nu numai, justificarea pe baze fals științifice a unor politici deliberate de înfometare a populației /.../ Obsesia lui Nicolae Ceaușescu și a camarilei sale, izvorâtă înainte de toate dintr-o filozofie autarhica, de a achita într-un interval foarte scurt, întreaga datorie externă (de peste 8 miliarde de dolari), a dus la deteriorarea accelerată a bazei tehnologice a economiei, a industriei turistice și a condițiilor de viață. /.../ Cozile interminabile, soldate întotdeauna cu rezultate incerte, au devenit viața de zi cu zi a cetățenilor români.” (Raport final - Comisia Prezidențială pentru Analiza Dictaturii Comuniste din România, 2006 - București, f. 424).

De altfel, pe baza informațiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele măsuri:

>„Nota se referă la Bl în atenția organului nostru. Nota se va exploata la mapa anexă și copie la partid.”

>„A fost comunicat la telef. MI 620 serviciul de pașapoarte.”

>„Să nu ne mai dea note colective. Să facem o informare la partid. B. și cu croitorul în S.I. (supraveghere informativă) și cu 30 zile propun o fișă completă despre CI. la mine.”

>„Verificări discrete și propuneri la mine în 30 zile.”

>„Bl, m. P.C.R., profesor T., este lucrat prin mapă de verificare. Se va documenta activitatea necorespunzătoare a acestuia și se va face informare la org. P.C.R.”

Pe cale de consecință, furnizarea unor informații de această natură, se referea la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

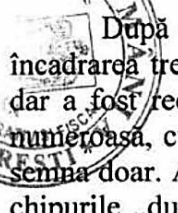
Pentru argumentele expuse, prima condiție impusă de legiuitor în constatarea calității de colaborator, era asigurată.

2. Informațiile prevăzute la punctul 1 să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Și această condiție a fost asigurată deoarece, nu se putea reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că relatări ca cea prezentată anterior nu rămâneau fără urmă. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanei la care s-a referit în delatiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată și a dreptului la liberă circulație) și, prin urmare, a vizat această consecință.

În drept a invocat art. 3 lit. g, art. 2 lit. d, art. 5 alin 1, art. 8 lit. a, art. 11 alin 1 din OG nr 24/2008, art. 31 alin 1 și art. 35 alin 5 lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al CNSAS adoptat prin Hotărârea nr 2/2008 și art. 194 Cod Proc. Cv

Pârâtul, deși legal citat, nu a depus întâmpinare dar a depuse note de ședință solicitând verdictul de necolaborare cu Securitatea.

A arătat că prin conținutul notelor informative nu a denunțat activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist și nu au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

După cum reiese și din raportul din 7.01.1988, nefiind membru activ, și-a schimbat încadrarea trecând în rândul persoanelor de sprijin. Nu și-a dorit să aibă relații cu securitatea dar a fost recrutat și „convins” (nu mai putea fi angajat la școală-era suplinitor cu familie numeroasă, cu 3 copii) de către ofițerul de securitate care îi făcea rapoartele, el le copia și le semna doar. Aproape toate rapoartele reproduceau niște glume sau bancuri puse în gura cuiva, chipurile „dușman politic” al timpului, care aveau doar menirea să stârnească hazul și buna dispoziție din grup. Nici în ciornele pe care i le dădea ofițerul să le copieze, nu erau denunțate activități potrivnice regimului totalitar și din nici un raport de acest fel nimeni nu a fost condamnat sau i s-a îngrădit vreun drept. Și ofițerul trebuia să aibă activitate dar nu a făcut rău nimănui.

După cum reiese și din studierea dosarului, nu au rezultat informații suplimentare la persoana sa și nu a avut alte relații cu securitatea.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține, în fapt, pe baza înscrisurilor administrate, următoarele:

Pârâtul **Botezatu Ionel**, născut la data de 2.03.1952, în com. Păulești, jud. Vrancea, fiul lui Dumitrașcu și Sanda, domiciliat în comuna com. Păulești, jud. Vrancea, a colaborat cu Securitatea, primind numele conspirativ „T 13”.

Pârâtul a fost recrutat la data de 29.11.1986, potrivit Angajamentului semnat personal (fila 30) și Raportului cu propunere de recrutare în calitate de informator a numitului Botezatu Ionel din 27.11.1986 aflat la filele 25-27 din dosar, din conținutul cărora reiese că acesta și-a luat angajamentul „să colaboreze în mod organizat și secret cu organele de securitate”, preluând numele conspirativ „T 13”. De asemenea, potrivit Raportului privind modul cum a decurs recrutarea în calitate de informator în problema învățământ tineret a numitului Botezatu Ionel din comuna Tulnici, jud. Vrancea „Recrutarea a decurs conform planului stabilit în raportul cu propunere de recrutare, astfel că, de la începutul discuțiilor candidatul a adoptat o poziție sinceră, corectă, atașată, informându-ne cu datele solicitate. Făcându-i-se propunerea colaborării acesta a acceptat, luându-i-se angajament scris. De comun acord i s-a stabilit numele conspirativ T 13. I s-a făcut primul instructaj general pe linia comportării și muncii în organele noastre și s-a stabilit sistemul de legătură”.

În cauză, s-a făcut dovada faptului că pârâtul a furnizat note informative sub nume conspirativ, înscrisuri pe care acesta nu le-a contestat, având ca obiect informații privind activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, după cum urmează:

Notele informative identificate în dosarul persoanei urmărite (dosar R 2058), în care apar informațiile furnizate cu numele conspirativ „T 13” la datele de 1.12.1986, 6.08.1988 și 16.10.1988, se referă la injurii aduse conducerii superioare de partid și de stat, bancuri politice și intenții de a pleca ilegal și definitiv din țară, ascultători ai știrilor de la postul „Europa Liberă”: „Sursa vă informează că B.I., profesor de limba română la Școala generală Tulnici, un pretins geniu neînțeles în momentele de luciditate pare un individ cu convingeri politice sănătoase dar de fapt această mască de om fără grija zilei de mâine ascunde un câine gata să muște la prima ocazie oferită.... Sincer vorbind el nu constituie un pericol social dar discipolii lui amplifică ideile transformându-l pe el într-un *mesia al timpurilor noi*. Dintre discipolii cei mai înfocați par a fi Z.B. și Z.E. așa zișii *prozatori* ai clanului. Invecțiile la adresa conducerii (a se înțelege împotriva partidului și a guvernului) curg gărlă după încălzire. Formulări concrete voi da în raportul următor. Z.E. este căsătorit la Săcele în apropierea Brașovului cu o fiică de sas. Părinții acestora (tații) sunt plecați în R.F. Germania și după toate probabilitățile lor (familiei Z.) i s-a făcut chemare pentru reîntregirea familiei...în următorul timp voi căuta să mă edific în această privință și voi veni în acest sens cu amănuntele de rigoare.”; „Sursa vă informează: Il profesor de limbă română în Păulești /.../ cu o carte de vizită puțin cam încărcată (gurile rele vorbesc de trafic de senzații pentru metal galben) intenționează să plece în R.F.G.. Ce a făcut în acest sens: și-a aranjat o excursie în

R.D.G. cu familia (soțul și fetița) și de acolo urmărește să treacă dincolo. Fetița de la trei ani a stat la Brașov cu o menajeră nemțoaică numai ca să învețe limba germană. Și-a asigurat-o pe mama ei pentru o perioadă mai îndelungată de timp, i-a făcut casă din *economiile* ei." „Sursa vă informează: 1. (P.C.R.) C.I., născută I. a venit la *cuib* suplinind catedra de limbă română de la Școala Generală Păulești, com. Tulnici. Sub pretext că are grija de mama ei puțin bolnavă își pregătește aripile pentru un zbor mai lung - direcția R.F.G.. Această dorință a fost exprimată față de rudele ei apropiate. Unul din aceștia este CI. care chiar și-a manifestat nemulțumirea față de această dorință a ei. Vrea să o lase într-un fel asigurată pe mama ei - i-a construit casă într-un interval relativ scurt, din primăvară până acum; Soții B.V. și B.V. de la aceeași școală Hăulișca vehiculează bancuri politice (sunt adevărate enciclopedii în domeniu). Unul din bancurile lor mult gustate este acesta: când tov. secretar este în vizită într-un stat, spun că după aceasta va urma o vizită în spațiu - Carul Mare și va rămâne acolo fiindcă mai au nevoie de cineva la jug. Dintre auditorii lor amintim: LV. gestionar la alimentară, B.C. cojocar, B.I. gestionar textile, D.V. cojocar; Atenție la LI. croitor în Tulnici cu un bogat vocabular politic și bine informat asupra tuturor evenimentelor. Sursa bineînțeleles radio cu programele *Europei Libere*./.../."

De asemenea, Curtea reține că, Notele informative din 18.02.1988 și 6.08.1988, care se regăsesc în dosarul altei persoane I1084430 (titular B.I.) se referă la manifestări ostile societății socialiste și la adresa tov. Nicolae Ceaușescu, nemulțumiri legate de lipsa alimentelor, a drepturilor și a proprietății individuale: „Sursa vă informează despre intenția profesorului B.I. - poet în timpul liber de a crea poezie cu un profund caracter antisocial, de revoltă împotriva realităților contemporane. /.../. Printre altele îl contestă pe luceafărul poeziei românești și universale pretinzând că poezia lui o depășește cu mult. Mai nou a compus o poezie intitulată *Week-end* în care prin aburii alcoolului vede o societate clădită și condusă strâmb iar printre versuri se întrevide societatea visată de el. În ce constă gravitatea acestui fapt: acest poem are structura unui manifest anticomunist; intenționează să o multiplice și să o împrăștie prin țară. Conținutul acestei poezii este bine cunoscut de cei din cercul lui: A.V., O.V., Z.B., B.I.. Propun luarea grabnică de măsuri într-unul din sensurile stabilite de d-voastră, ori lăsat să-și continue activitatea și prins în delict flagrant, ori convins că nu este bine ceea ce face.”; „Sursa vă informează: B.I., profesor de limba română la Școala Tulnici continuă să fie marele nemulțumit al condițiilor actuale. Atâta timp cât este treaz (fără consum de alcool) pare un om la locul lui. După ce bea este alt om are impresia tot timpul că este frustrat de drepturi. Prin poezia ce o cultivă reiese și mai mult acest lucru. Este un instigator patetic la rău la fapte antisociale. Pe 13 iunie 1988 după ce a ieșit din bufet de la Păulești a intrat în grupul unor oameni din localitate și a început să înjure, să-și manifeste nemulțumirea față de conducător. Printre înjurături, cea preferată probabil *Dumnezeii mamei lui de ...* urmată de diverse motive cu priză la public (lipsa alimentelor, a libertăților, a proprietăților individuale). Parcă una din persoanele de fată era V.E. (G.) din Păulești."

Pe cale de consecință, furnizarea unor informații de această natură, se referea la activități îndreptate împotriva regimului comunist.

Pe baza informațiilor furnizate de pârât, organele de Securitate au dispus următoarele măsuri: „Nota se referă la BI în atenția organului nostru. Nota se va exploata la mapa anexă și copie la partid.”; „A.V. profesor de limba și literatura română în comuna Tulnici, lucrat în tabelul pentru relații neoficiale cu ambasade acreditate în RSR cărora le solicită calendare, chibrituri, timbre, fiind colecționar. Este mentorul cenaclului literar din com. Tulnici M. Eminescu.” „BI, m. P.C.R., profesor T., este lucrat prin mapă de verificare. Se va documenta activitatea necorespunzătoare a acestuia și se va face informare la org. P.C.R.”.

Relevante sunt și evaluările pârâtului, în calitatea acestuia de sursă a organelor de Securitate, întocmite de Ministerul de Interne-Inspectoratul Județean Vrancea-Serviciul I: Nota Raport privind analiza activității persoanei de sprijin T 13 din comuna Tulnici (fila 38), potrivit

căreia: " De la această dată (7.01.1988) și până în prezent sus-numitul a furnizat 14 materiale informatice cu referire la fapte și persoane care interesează organele noastre și în special din mediul cadrelor didactice de la școala unde lucrează. Persoana de sprijin manifestă atașament față de organele noastre și preocupare de rezolvare a sarcinilor. Totodată dispune de calități și posibilități pentru această activitate. Din verificările efectuate personal și cu ajutorul rețelei informative, rezultă că nu este deconspirat și nu a trădat legătura cu organele noastre. Față de cele raportate mai sus considerăm utilă menținerea persoanei de sprijin T 13 în rețea la problema învățământ-tineret. De acord".

Totodată, Curtea constată că în chitanța olografă din 22.02.1988 aflată la fila 61 din dosar, semnată de pârât, se arată următoarele: "Subsemnatul Botezatu Ionel, am primit de la tov. Căpitan suma de 300 lei (trei sute lei) pentru informațiile furnizate".

Curtea reține incidența în cauză a dispozițiilor art. 301 alin. 1 C.pr.civ., potrivit cărora: „Acela căruia i se opune un înscris sub semnătură privată este dator fie să recunoască, fie să conteste scrierea ori semnătura. Contestarea scrierii sau semnăturii poate fi făcută, la primul termen după depunerea înscrisului, sub sancțiunea decăderii”.

În prezenta cauză, pârâtul nu a contestat niciun înscris, acestea fiind considerate ca fiind în mod definitiv recunoscute sub aspectul scrierii și semnăturii, intervenind decăderea din dreptul de a pretinde contrariul.

În ceea ce privește natura colaborării cu Securitatea, Curtea reține că sunt îndeplinite condițiile impuse de prevederile art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008, conform cărora „colaborator al Securității” este: *„persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”*. Totodată, conform tezei finale a aceluiași text de lege „Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor”.

Din înscrisurile existente la dosar, reiese că pârâtul a furnizat informații Securității, iar acestea se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, fiind prin urmare îndeplinită prima condiție impusă de dispozițiile art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008.

De asemenea, se reține că oferirea de informații a fost una conspirativă, fiind evident că scopul colaborării se referea la potențiale atitudini sau activități îndreptate împotriva regimului.

Legiuitorul a urmărit să atribuie calitatea de colaborator al securității, persoanelor care, prin denunțurile lor, nu au menajat interesele celor denunțați, deși puteau și erau obligați să procedeze astfel pentru a nu încălca principiile unei societăți democratice și drepturile fundamentale ale omului.

Examinând conținutul informațional al notelor informative sus-menționate, Curtea apreciază că prin informațiile furnizate, pârâtul a denunțat atitudini ce puteau fi considerate în mod rezonabil a fi potrivnice regimului totalitar comunist, apte a genera îngrădirea dreptului la viață privată și libertății de exprimare, aparținând persoanei vizate în nota informativă întocmită și fiind de natură a atrage consecințe negative asupra acelei persoane indicate.

Prin urmare, Curtea constată că aspectele relatate de pârât au evidențiat în esență poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celui urmărit față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celui vizat relativ la politica regimului totalitar comunist.

Acest interes, pus în practică prin informarea organelor Securității, coroborat cu urmările ce ar fi putut fi antrenate împotriva celui vizat probează un mecanism specific de supraveghere polițienească extrem de intrusiv în viața privată a celui urmărit și o grevare a dreptului la viață privată, a exercitării libertății de exprimare, de opinie și de conștiință, adică

exact a acelor libertăți care conturează personalitatea unui om, care dau măsura demnității acestuia, grevare care – în raport de sistemul de valori al fiecăruia dintre cei vizați – poate echivala cu o suprimare efectivă a acestor libertăți.

Nu se poate reține că pârâtul nu a avut reprezentarea posibilității aducerii de ațingeri drepturilor persoanelor menționate în notele informative ca urmare a informațiilor furnizate sau că acesta i-ar fi menajat în vreun fel pe cei denunțați, având în vedere caracterul respectivelor informații.

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a dovedit prin probe administrate că informațiile furnizate serveau scopului notoriu al Securității, de a monitoriza cu atenție orice comentariu negativ la adresa conducerii de partid și de stat, cunoscut fiind faptul că regimul urmărea promovarea ideii că statul comunist era forma superioară de organizare politică și socială, în care toate persoanele aveau un nivel de viață ridicat, iar meritul pentru această stare de fapt se datora în exclusivitate partidului, orice contestare a deciziilor politice reprezentând o atitudine potrivnică regimului totalitar comunist.

Informațiile furnizate au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, pârâtul având reprezentarea clară a faptului că relatări precum cele prezentate anterior nu rămâneau fără urmări. Altfel spus, prin furnizarea acestor informații, pârâtul a conștientizat că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare (încălcarea dreptului la viață privată) și, prin urmare, a vizat această consecință.

Astfel, analiza înscrisurilor evocate mai sus duce la concluzia categorică a întrunirii și a celei de-a doua condiții. Măsurile dispuse de către organele Securității prin rapoartele sau notele-raport depuse la dosar, precum dirijarea unor surse care să pătrundă în intimitatea celor vizați, au fost dispuse în scopul de a depista poziția ostilă/atitudinea dușmănoasă a celor urmăriți față de politica partidului și statului, a conducerii acestora, față de regimul comunist, vădind interesul pentru opiniile celor vizați relativ la aspectele menționate, pentru anturajul acestora, în principal pentru motive politice.

Toate aceste acțiuni constituie activități prin care s-au suprimat ori îngrădit următoarele drepturi și libertăți fundamentale ale omului, consacrate legislativ în epocă astfel:

- *Dreptul la viață privată*, consacrat în epocă în art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit căruia „*Nimeni nu va fi supus la imixtiuni arbitrare în viața sa personală, în familia sa, în domiciliul lui sau în corespondența sa, nici la atingeri aduse onoarei și reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor asemenea imixtiuni sau atingeri*”.

- *Dreptul la libertatea de exprimare, libertatea opiniilor și de conștiință*, consacrate în perioada de referință în următoarele dispoziții legale:

Art. 85 din Constituția României din 1952 - „*În conformitate cu interesele celor ce muncesc și în vederea întăririi regimului de democrație populară, cetățenilor Republicii Populare Române li se garantează prin lege: a) libertatea cuvântului (...)*”

Art. 28 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - „*Cetățenilor Republicii Socialiste România li se garantează libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor, a mitingurilor și a demonstrațiilor*”

Art. 30 alin. 1 din Constituția Republicii Socialiste România din 1965 - „*Libertatea conștiinței este garantată tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România*”.

Art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului - „*Orice om are dreptul la libertatea opiniilor și exprimării; acest drept include libertatea de a avea opinii fără imixtiune din afară, precum și libertatea de a căuta, de a primi și de a răspândi informații și idei prin orice mijloace și independent de frontierele de stat*”.

Prin urmare, este întrunită și cea de-a doua cerință din ipoteza normei legale, aceea ca activitățile pârâtului să folosească unor acte de poliție politică în accepțiunea legii, adică să

vizeze „instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului”.

Reținând, în lumina considerentelor expuse mai sus, întrunirea ipotezei normei legale cuprinsă în art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, instanța – în temeiul art. 11 din același act normativ – va admite prezenta acțiune și va constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab, nr. 55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul **BOTEZATU IONEL**, cu domiciliul în loc. Județ VRANCEA.

Constată calitatea pârâtului **Botezatu Ionel** de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, care se depune la Curtea de Apel București.

Pronunțată în ședință publică, azi, 22.11.2019.

**PREȘEDINTE,
ROXANA ANDRIESCU**

**GREFIER,
LOREDANA TĂRNĂUCEANU**

**ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Contencios administrativ**

Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat
în dosarul acestei instanțe Nr. 366/2/2019

se legalizează de noi.
RED/TEHNICA 4 ex

GREFIER ȘEF

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr.

..... în sumă de ...

GREFIER ȘEF

*Definitivă prin înfrângerea
recursului ca nefondat,
decizia nr. 4716/18.10.2022
dosar nr. 366/2/2019 Pcaj.*